ఉదయం పదిగంటలు దాటింది.

పిల్లలు స్కూలుకి శ్రీవారు ఆఫీసుకి వెళ్లిపోయారు. తండ్రి పిల్లలూ కల్సి చిందరవందర చేసిన యిల్లంతా సర్దుకుని భోజనం చేశాను.

గోవిందరాజు సీతాదేవి

వంటిల్లు సర్దుకుని హాలులోకి వచ్చి విశ్రాంతిగా కూర్చుని దినపత్రిక తిరగేస్తున్నాను 'పోస్ట్' పరిచయమైన కేకకి బైటకి వచ్చి పోస్టుమేన్ అందించిన ఉత్తరం అందుకుని దస్తూరీ చూశాను బాల్యస్నేహితురాలు భారతి రాసింది. లోపలికి వచ్చి యీజీ ఛైర్‌లో కూర్చుని కవరు చించాను.

ప్రియమైన గీతా!

చాలారోజుల తర్వాత ఉత్తరం రాస్తున్నానని కోపగించుకోకు. నా పరిస్థితి తెల్సుగనుక నీకు కోపం రాదులే. నీ ఉత్తరం అందుకున్నానుగానీ జవాబు రాద్దాం అంటే తీరిక యెక్కడ ఏడిసింది వెధవ పల్లెటూరు పాడీ పంటా గేదెలూ ఆవులూ పిల్లలూ కుక్కలూ ఈ పెంపుడు జంతువుల పోషణలో క్షణం తీరుబడిలేయి చావటంలేదు ఉదయం అయిదింటికి పక్కమీదనించి లేస్తే రాత్రి పదింటి వరకూ విశ్రాంతి యెరుగని నాకు నీకు జవాబు రాయాలన్న మాట ఎప్పుడు గుర్తుకి వస్తుందో తెల్సునా నిద్ర కళ్లమీదకి ముంచుకు వస్తూండగా పెరటి తలుపు ఘడియ వేశానా లేదా ఆవుదూడకి తాడు ముడి గట్టిగా పడిందో లేదో! రేపు అత్తగారికి శనివారం కనుక గారెలు వండేందుకు మినప్పప్పు నీళ్లలో నానపెట్టానాలేదా! అన్న విషయాలన్నీ మననం చేసుకుంటూవుండగా చటుక్కున గుర్తుకివస్తుంది నీకు జవాబు రాయలేదు అన్న విషయం.

అప్పటికప్పుడు లేచి కూర్చుని జవాబు రాసేయాలనిపిస్తుందికానీ నిద్ర కళ్లమీదకి వచ్చేస్తుంది అంతే తెల్లవారి అయిదింటి వరకూ మెలుకువరాదు. ఉదయం కాఫీ త్రాగుతూ శ్రీవారు గుర్తుచేస్తారు

నీ ప్రాణసఖికి జవాబు రాశావా అని

"అరెరె ... మర్చిపోయాను. ఇవాళ తప్పక రాస్తాను" అనేశానేగానీ దినచర్య మామూలేగా ఇలా వారంరోజులు గుర్తుచేసే నాచేత నీకు జవాబు రాయించలేని శ్రీవారు ఈవేళ ఏం చేశారో తెల్సునా! కవరు తెప్పించి అడ్రస్ రాసి నాకళ్లకి కన్పించేలా వంట గదిలో పోపుల పెట్టెమీద పెట్టి పొలానికి వెడుతూ—

"నే వచ్చేసరికి ఈ ఉత్తరం పోస్టు డబ్బాలోకి వెళ్లిపోవా" అని నా అంత పొడుగు బాణాక్షర్ర పుచ్చుకుని చెప్పులు శబ్దంచేస్తూ వెళ్లారు ఇవాళ ఆయన చెప్పిన పని కాకపోతే యెంత అర్భాటం చేస్తారో తెల్సు. తప్పక రాసేయాలి అనుకుంటూనే మర్చిపోయాను ఆయన పొలంనించి తిరిగి యింటికి వచ్చి చెప్పుల విడుస్తూంటే యిప్పటికి గుర్తుకి వచ్చింది చేస్తూన్న పని ఆపి కవరు పట్టుకుని కలంకోసం యిల్లు అంతా గాలించేశాను ఖర్మ కలం దొరికి ఛస్తేనా!

ఉత్తరం చదువుతూన్న నాకు నవ్వువచ్చింది భారతి ఎప్పుడు వుత్తరం రాసినా యిలా కథ చెప్పినట్లే రాస్తుంది. తన జీవితం అంతా చలోక్తులుగా చెప్తూ వుత్తరం నింపుతుంది. ఇలా రాయగలగటంకూడా ఒక 'ఆర్టు' అనుకుంటూ వుంటాను. ఇందుకే భారతి రాసిన ఉత్తరాలు మళ్లీ మళ్లీ చదువుకుంటూవుంటాను. ఆలోచనల నుంచి తేరుకుని మళ్లీ చదవబోతూండగా 'ఆంటీ' అన్న పిలుపు విన్పించింది లేచి సరిగా కూర్చుంటూ వాకిట వైపు చూశాను. ఇద్దరమ్మాయిలు నిల్చుని వున్నారు. అందులో ఓ అమ్మాయి నాలుగిళ్ల అవతల వున్న హరిప్రియ. రెండో అమ్మాయి ఎవరో కొత్తపిల్ల హరిప్రియ నవ్వుముఖంతో లోపలికి వచ్చింది. నేను లేచి ఆ యిద్దరికీ కుర్చీలు చూపించి "కూర్చోండి" అన్నాను హరిప్రియ కొత్త అమ్మాయిని పరిచయం చేసింది. "ఆంటీ నేనప్పుడప్పుడూ మీకు చెప్తూండేదాన్ని కృష్ణప్రియ అనీ బాల్‌బాడ్మింటన్ ప్లేయర్ అనీ చాలాచోట్ల చాలాసార్లు మాచ్‌లలో పాల్గొని ప్రైజులు కొట్టేస్తూ వుంటుందనీనూ, ఎం. ఏ. చదువుతోందనీనూ"

"ఆఁ! అవును."

"ఆ కృష్ణప్రియ యీమే. మీరు ఈమెని గురించి చెప్పినప్పుడు ఓసారి అన్నాను గుర్తు వుందా. కృష్ణప్రియ వస్తే నాకు పరిచయం చెయ్యి. ఎందుకో ఆ అమ్మాయిని గురించి నువ్వు చెప్తూంటే ఓసారి తప్పకుండా చూడాలి అన్పిస్తోంది అని. అందుకే తీసుకువచ్చాను."

గుక్కతిప్పుకోకుండా చెప్పేసింది హరిప్రియ

"నమస్కారం. కూర్చోండి" అన్నాను, గౌరవభావంతో ఆ అమ్మాయిని పరీక్షగా చూస్తూ

కృష్ణప్రియ ప్రతినమస్కారం చేసి హరిప్రియ ప్రక్కన కూర్చుంది. నేనూ కూర్చున్నాను కృష్ణప్రియ సన్నగా పొడుగ్గా వుంది. రంగు చామనఛాయ అయినా ముఖంలో కళ వుంది. నీలంరంగు కలకత్తా నేతచీర కట్టుకునివుంది చీరె అంచుకు మాచ్‌అయ్యే రంగు జాకెట్ వేసుకుంది ఎడంచేతికి వాచీ కుడిచేతికి రెండు మట్టిగాజులూ మెడలో సన్నటి బంగారుగొలుసూ ఇంతకిమించి మరే నగలూ లేవు వదులు వదులుగా వాలుజడ అల్లుకుంది. నుదుట గుండ్రటి తిలకం ఎర్రగా మెరుస్తోంది. చెవులకి నక్షత్రాలులాంటి దిద్దులు వున్నాయి. ఆ అమ్మాయి ముఖంలోకి ఎంతసేపు చూసినా యింకా చూడాలన్పించేలా వుంది

ఆ అమ్మాయి చురుకైన కళ్లతో నన్నూ యింటినీ పరిశీలిస్తోంది

"మంచినీళ్లు కావాలా?" అడిగాను

హరిప్రియ 'వద్దు' అంది. కృష్ణప్రియ 'కావాలి' అంది

గాజుగ్లాసుతో మంచినీళ్ళు తెచ్చి యిచ్చాను. కృష్ణప్రియ నీళ్లు తాగి గ్లాసు క్రిందపెట్టి కర్చీఫ్‌తో మూతి తుడుచుకుంది హరిప్రియ కబుర్లు మొదలుపెట్టింది. సినీమాలూ సీరియల్సూ అయిన తర్వాత అంది.

"ఆంటీ! మా కృష్ణ యీ వూళ్లో జరుగుతూన్న టోర్నమెంట్‌లో పాల్గోనేందుకు వచ్చి రెండురోజులైంది అప్పుడే రెండు రౌండ్సు అయిపోయినాయికూడా."

"ఔనా! అరె ... నాకు యిప్పటివరకూ చెప్పలేదేం."

"రావాలనుకుంటూన్నాను. కానీ వీలుకాలేదు"

మా యిద్దరి మాటలూ వింటూన్న కృష్ణ అప్పటివరకూ మౌనంగా వున్నదల్లా కలగ జేసుకుంటూ అంది

"మీకు గేమ్సు అంటే చాలా ఇష్టంటకదూ. మా ప్రియ చెప్పింది"

"ఔను."

"అయితే రేపు మాకు ఫైనల్సు వుంది ఉదయం ఎనిమిదింటికి స్టేడియమ్‌లో ప్రారంభం అవుతుంది. మీరూ రాకూడదూ చూడటానికి"

"ఔనా! ఫైనల్సులోకి వచ్చారన్నమాట. ఏఏ వూరునుంచి వచ్చాయి లేడీస్ టీమ్సు"

కృష్ణ వివరాలు చెప్పింది. తను ఏఏ టీములన్నీ ఓడించిందీ ఫైనల్సులో ఎవరితో ఆడవల్సిందీ హుషారుగా చెప్తూ ఆఖరికి అంది

"మీరు తప్పక రండి."

"చూస్తాను వీలుంటే తప్పక వస్తాను."

"వీలుంటేకాదు వీలుచేసుకుని మరీరావాలి"

"అలాగే."

మధుర స్మృతి

కృష్ణప్రియా, హరిప్రియా కాస్సేపు కూర్చుని నేనిచ్చిన టీ తాగి వెళ్ళిపోయారు. వాళ్ళు వెళ్ళిపోయినా నా మనస్సు కృష్ణ చెప్పిన కబుర్లమీదే వుండిపోయింది భారతి వుత్తరం మాటే గుర్తులేదు

౨

ప్రతిరోజు కంటే యింకో గంట ముందుగా నిద్రలేచి పిల్లలకీ శ్రీవారికీ అన్నీ అమర్చేస్తున్నాను చకచకా !

ఇదంతా ఓరకంటితో చూస్తూన్న శ్రీవారు చేసుకుంటూన్న గెడ్డం సగంలో ఆపి మరీ అడిగారు.

''నీ ప్రాణసఖి భారతిగానీ దంపతసహితంగా ప్రయాణంఅయి వచ్చేస్తోందేమిటి ! నువ్వు రైలు స్టేషనుకి వెళ్ళాలేమిటీ !''

''కాదు.''

''మరి ?'' ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ అడిగారు

''కృష్ణప్రియ అనే అమ్మాయిని హరిప్రియ తీసుకువచ్చి పరిచయం చేసింది అని చెప్పానుకదూ రాత్రి.''

''ఊఁ ! అయితే ?''

''ఆ అమ్మాయి బాడ్మింటన్‌మాచ్ ఫైనల్సు వుంది. అది చూడటానికి వెళ్ళాలి చూడండి వంట కూడా పూర్తిఅయింది. కాస్త యివాళ్టికి మీరు పిల్లలకి వడ్డించి మీరూ వడ్డించుకుతిని అవన్నీ అలానే వదిలేసి ఇల్లు తాళం వేసి ఎదిరింట్లోవాళ్ళకి యిచ్చి వెళ్ళిపొండి ! నే వచ్చి అంతా చూసుకుంటాను.'

''గీతా !'' చికాకుగా ముఖం పెట్టారు. ఇదేం పట్టించుకునే స్థితిలో లేను. నా కళ్ళు గడియారంమీదే వున్నాయి. కృష్ణ చెప్పిన టైము అవవస్తోంది. హరిప్రియ ఆటో తీసుకుని అప్పుడే వచ్చేసింది.

''ఆంటీ ! రెడీ అవలేదూ యింకా ! కృష్ణ గంట క్రితమే వెళ్ళిపోయింది. మాచ్ ప్రారంభం అయే టైము అవుతోంది.''

''వచ్చేస్తూన్నానమ్మా!'' త్వర త్వరగా డ్రెస్ వేసుకుని హరిప్రియ వెంట వాకిట్లోకి వచ్చి ఆటో ఎక్కేశాను. శ్రీవారు బహుశా ముఖం చిట్లించి చేతిలో వున్న రేజర్ విసిరికొట్టివుంటారు ! యింక ఇంటిని గురించి గాని, శ్రీవారిని గురించి గానీ ఆలోచించే అవకాశం లేకపోయింది. నామనస్సు అప్పుడే కృష్ణ ఆడే బాడ్మింటన్‌గేమ్ దగ్గరకి పరుగుతీసింది. ఆటోకంటే కూడా వేగంగా అతివేగంగా.

స్టేడియమ్ చేరుకున్నాం. ఆటోకి డబ్బు యిచ్చేసి లోపలికి నడిచాం

కృష్ణప్రియ మాచ్ ప్రారంభంఅయి అప్పుడే పది నిమిషాలు అయిపోయింది. ఆడవాళ్ళూ మగాళ్ళూ మాచ్ జరిగే కోర్టుచుట్టూ దడి కట్టేసినట్లుగా మూగేస్తున్నారు. ''కూర్చోండి. కూర్చోండి'' అంటూ అరుస్తున్నారు ఎవరో

హరిప్రియ ఎలాగో వాళ్ళందరినీ తప్పించి బాడ్మింటన్ కోర్టుకి దగ్గరగా తీసుకువెళ్ళింది ఆట చూస్తున్నాను. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత మళ్ళీ యివాళ యీ మాచ్ చూసే అవకాశం అన్నా వచ్చినందుకు లోలోపల సంతోషిస్తూ.

కృష్ణప్రియ తన పార్టనర్స్‌కి హుషారిస్తూ 'ఫైవ్స్'లో సెంటర్ ఆడుతోంది. నేర్పుగా ఎదటి టీముకి పాయింట్సు రాకుండా అతి జాగ్రత్తగా షాట్సు కొడుతూవుంది. యెదురుగా ఆడే టీమ్‌లోని అమ్మాయిలు కూడా బాగానే ఆడుతూన్నారు. ఇరువైపులవారినీ చుట్టూ చేరిన జనం ప్రోత్సహిస్తూన్నారు. గేమ్ చివరిలోకి వచ్చేసరికి చుట్టూ వున్నవాళ్ళు కేకలూ యీలలూ యెక్కువ అయినాయి.

ఆతురతగా చూస్తూ ఎంపైర్ చెప్పే పాయింట్స్‌ని వింటూన్నాను కృష్ణప్రియ వనజాక్షి టీముని నాలుగు పాయింట్ల తేడాతో గెలవగలిగింది. గెలిచాననే వుత్సాహంతో బ్యాట్ యెగరేసి పట్టుకుని హరిప్రియ పల్కరింపుకి వెనక్కి తిరిగి ఆమె పక్కనున్న నన్ను చూస్తూనే ''అరె... మీరు వచ్చారే. చాలా సంతోషం ఈ రెండో గేమ్ కూడా గెలిచేస్తే అప్పుడు మేం విన్నర్స్ అయాం అనుకోవచ్చు. ఇంక ఒక్క గేమ్'' కృష్ణ కబుర్లు చెపుతూనేవుంది. ఇంతలో పిలుపు వచ్చింది. ''రెండవ గేమ్ ప్రారంభించాం రండి త్వరగా'' అని

కృష్ణ హుషారుగా కోర్టులోకి వెళ్ళింది రెండు టీములూ కోర్టు మార్పు చేసుకున్నారు. ఆట ప్రారంభమైంది. మొదటి గేమ్ పోయిందన్న అవమానంతోనూ యీ రెండవ గేమ్ అన్నా గెలిస్తేగానీ మళ్ళీ మూడో గేమ్‌కి అవకాశం వుండదు. ఆ ఛాన్సు అన్నా వుంచుకుంటే మూడో గేమ్‌లో కృష్ణప్రియ టీమ్‌ని వోడించితే తమ టీమ్ విన్నర్సు అవవచ్చునన్న వుద్దేశ్యంతో వనజాక్షి టీమ్ విజృంభించి ఆడేస్తూన్నారు. వనజాక్షి సెంటర్ ఆడే అమ్మాయి. కృష్ణప్రియ కొట్టే షాట్లని అతి చాకచక్యంగా తిప్పికొట్టి పాయింట్లని సంపాదిస్తోంది కృష్ణ మొదట కాస్త నిర్లక్ష్యంగా ఆడింది కానీ ఎదురువాళ్ళకి వరసగా పాయింట్సు వచ్చేస్తూండేసరికి ఖంగారు పడిపోయింది అంతే దీన్ని అవకాశంగా తీసుకున్నా కృష్ణ ఆట పాడుచేసేస్తోంది. ఫ్రంట్ ఆడే యిద్దరమ్మాయిలూ జాగ్రత్తగా ఆడినా ప్రయోజనం లేకపోయింది కృష్ణ టీమ్ రెండో గేమ్ వోడిపోయింది కృష్ణ ముఖం యెర్రగా కందిపోయింది కోపంతో తన టీమువాళ్ళమీద విరుచుకుపడింది. ఆవేశంతో బ్యాట్ విరిచేసింది.

''హరిప్రియ ధైర్యం చెప్తోంది. గాభరా పడకు. మూడో గేమ్‌కి ఛాన్సు వుందిగా కాస్త జాగ్రత్తగా ఆడు'' అని అయినా కృష్ణ స్థిమిత పడలేకపోతోంది. హుషారు తెచ్చుకోలేకపోతోంది

నాకు జాలి ముంచుకువచ్చింది. ఇలాంటప్పుడు కృష్ణప్రియకే కాదు ఆ పరిస్థితిలోవున్న ఎవరికన్నా ఆవేదనగా వుంటుంది. అభిమానంగా వుంటుంది జయాపజయాలు దైవాధీనాలు అని తెల్సినా మనస్సు బాధపడకమానదు కృష్ణప్రియ దగ్గరగా వెళ్ళాను. భుజంమీద చెయ్యివేసి మెల్లగా నొక్కాను. కృష్ణ నా ముఖంలోకి ఓ క్షణం చూసి తల దించుకుంది.

'కృష్ణా' నా ఆత్మీయమైన పిలుపుకి ఆ అమ్మాయి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి క్షణం.

''చూడూ నువ్వు యిదివరకు ఎన్నో గేమ్‌లు ఆడవచ్చు. ఎందరినో వోడించవచ్చు బహుమతులు పుచ్చుకోవచ్చు. అయితే యీరోజు నీ ప్రత్యర్థులు కూడా సమర్థులే ఈ ఆటలో అనుభవం వున్నవాళ్ళే. నిజం చెప్పాలంటే నీకు సమానసము లతో పోటీ వచ్చింది అయినా ఒక గేమ్ గెలిచారు రెండోది పోయింది విజయాన్ని సాధించే అవకాశం యింకా వుంది. అయినా నువ్విలా బేలగా అయిపోయి ధైర్యం కోలుపోతే యెలా. నీ టీమ్‌లో మిగతావాళ్ళు అధైర్యపడి ఆట పాడుచేసే ప్రమాదం వుంది. చూడూ ఒక్క మాట, ఆట అన్న తర్వాత విజయం యిద్దరిలోనూ ఒకరినే వరిస్తుంది. ఎప్పుడూ సరిసమానులతో ఆడి వోడిపోయినా బాధపడకపోవటమే అసలైన ఆటగాడి (ప్లేయర్) లక్షణం ఇలా అని నిన్ను నిరుత్సాహపరచాలని కాదు నా వుద్దేశ్యం. వెళ్ళు. ఈసారి స్థైర్యంగా నిల్చి నీ చాకచక్యాన్ని ప్రదర్శించి చివరివరకూ ప్రయత్నించు తప్పక విజయం నిన్నే వరిస్తుంది. వూ... కోర్టులోకి అందరూ వచ్చారు. వెళ్ళు కృష్ణా''.

కృష్ణ కళ్ళలో నీళ్ళు వుబికి వస్తూన్నా బలవంతంగా ఆపుకుంది. నా చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుని సున్నితంగా నొక్కింది.

''మీ మాటలకి నాకు పోయిన ధైర్యం వచ్చింది గెల్చినా ఓడినా యింక బాధపడను

వస్తాను. మీరు యీ గేమ్ అయేవరకూ వుండండి''.

'అలాగే యిక్కడే వుంటాను.'

కృష్ణ మరో కొత్త బ్యాట్ పట్టుకుని ఓసారి దాన్ని చేత్తో చూసుకుని కోర్టులోకి నడిచింది. వెంటనే ఆట ప్రారంభమైంది ఇరువైపులవారూ జాగ్రత్తగా ఆడుతూన్నారు. బాల్ క్రిందపడటం లేదు పాయింట్ ఒక్కోటి రావటానికి చాలా టైము పడుతోంది. కృష్ణ మొదటినించీ ఆట జాగ్రత్తగా ఆడుతూ ముందే పాయింట్లని తెస్తోంది కృష్ణ హుషారు చూసి బ్యాక్‌న ఆడే యిద్దరమ్మాయిలూ హుషారు పుంజుకున్నారు కృష్ణ కోర్టు అంతా తనే అయి యుద్ధంలో వీరవిహారం చేస్తూన్న వీరవనితలా విజృంభిస్తోంది షాట్లు కొడుతోంది. ఆ అమ్మాయి కొట్టే ప్రతి షాటుకీ జనం 'గుడ్ షాట్ గుడ్ షాట్' అని అరుస్తూన్నారు. కృష్ణ టీముకి పాయింట్లు పెరుగుతూన్నకొద్దీ వనజాక్షి టీములో అమ్మాయిలు ఖంగారుపడి ఆట పాడుచేస్తూన్నారు వనజాక్షి యెంత ప్రయత్నించీ ప్రయోజనం లేకపోతోంది. గేమ్ చూస్తూన్న ప్రేక్షకులు ''స్కోర్ ప్లీస్. స్కోర్ ప్లీస్'' అని అరుస్తూన్నారు ఎంపైర్ గొంతు చించుకుని చెపుతూన్నాడు స్కోరు వివరాలు నేను ప్రాణం బిగపట్టుకుని చూస్తూన్నాను ఆటని కానీ మనస్సు వేగంగా అతివేగంగా గతంలోకి పరుగుతీసింది. ఎన్నో పాత జ్ఞాపకాలని తవ్వి పైకి తీసుకువచ్చింది. కాలేజీలో చదివే రోజులు. అవి ప్రతివాళ్ల జీవితాల్లోనూ బంగారురోజులు. ఆ రోజుల్లో జరిగే ఒక్క సంఘటన మధురంగ ఓ మధురస్మృతిలా మనస్సులో నిలిచిపోతుంది. ఇలాంటి స్మృతులు ఒకటీ రెండూ ఇలా ఎన్నో మనస్సులో అట్టడుగున వుండి అవకాశం వచ్చినప్పుడు అప్పుడే జరిగినంత కొత్తగా కళ్లముందు కదులుతాయి. పెళ్లి అయి పిల్లలు పుట్టినా కొత్త జీవితంతో బాటు కాలప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతూన్నా యిలా ఏదో ఓ సందర్భంగా గుర్తుకివచ్చి కాస్సేపు యదార్థ పరిస్థితులని మరిచిపోయేలా చేస్తాయి.

''స్కోర్ ప్లీస్ . స్కోర్ ప్లీస్'' అన్న కేకలకి నేను గతంలోంచి వర్తమానంలోకి వచ్చాను. కృష్ణప్రియ ఒకసారి కోర్టు మారింది. (మూడో గేమ్‌లో ఇలా జరుగుతుంది.) 'స్కోర్ ప్లీస్' నేను ఆవేశంగా అరిచేశాను నా చుట్టూ వున్న అమ్మాయిలు ఆట చూడటం ఆపి నావైపు తెల్లబోయి చూశారు ఇప్పటికి నాకు వళ్లు తెలిసింది సిగ్గుపడిపోయి దిక్కులుచూస్తూ నిల్చున్నాను

'కృష్ణప్రియ టీమ్ నైన్‌టీన్''

''వనజాక్షి ఫైవ్‌ఫోటీన్'' ఆట సాగుతూ వుంది.

ఉన్నట్టుండి వనజాక్షి టీముకి పాయింట్లు ఎక్కువ వస్తూన్నాయి మళ్లీ జనంలోనించి గోలగా అరుపులు ఎంపైర్ గొంతు ఖంగ్‌న వినిపిస్తోంది.

గేంబాల్ ఆల్

మధుర స్మృతి

అందరూ ప్రాణాలు బిగపట్టుకుని చూస్తూన్నారు బాల్ ఇటునుంచి అటూ అటునించి యిటూ వస్తోంది పోతోంది కృష్ణ బాల్‌ని పడగొట్టాలని షాట్ కొడుతోంది వనజాక్షి టీములో ఫ్రంట్ ఆడే అమ్మాయిలూ బాక్ ఆడే అమ్మాయిలూ ఎవరికి అవకాశం వచ్చినప్పుడు వాళ్లు ఆ షాట్‌లని తిప్పికొట్టేస్తూన్నారు వనజాక్షి టీములో అయిదుగురి సర్వీసులోనూ ఒక్క పాయింట్‌అన్నా రానీయకుండా కృష్ణ వాళ్ల హేండ్సుని డౌన్‌చేసి సర్వీసుని తను తీసుకుంది అంతే బాల్‌ని ఎగరేసి పట్టుకుని సర్వీసు చేసింది. వనజాక్షి తిప్పికొట్టింది కృష్ణ షాట్ కొట్టింది. అంతే బాల్ తిరిగిరాలేదు ''గేమ్ బాల్ . . కృష్ణప్రియా టీమ్...''

హోరులో ఎడారి

ఈ తరానికి స్వరూపం లేదు గాలిలా
పర్యమాత్రమే వుంది హోరుతో ఎడారులను
ధ్వంసం చేస్తున్నట్టు
ఒక్క నాగటిపోటుతో భూమినే లొంగదీసుకునే
మనిషికి
రాజ్యాలు వంగి సలాం చేయక ఏంజేస్తాయి –
అక్కడ కుర్చీలో నువ్వు కూర్చున్నది
నువ్వు మమ్మల్ని శాసించడానికి కాదు
మాతో శాసించబడడానికి –
యిక్కడి ప్రజలు
హృదయాలను ఆకాశాలు చేసుకుని
ఆరేసుకున్నారు
ఆకాశంలోనుండి
అగ్గిపిడుగులే కావాలో
అమృతవర్షమే కావాలో
కోరుకో – నీ యిష్టం.

రామా చంద్రమౌళి

అంపైర్ అరుస్తూ ఆట కంటిన్యూ చేయిస్తూన్నాడు కృష్ణ మళ్లా సర్వీసు చేసింది అది తిరిగి వస్తోంది నెట్ దగ్గరకి విసురుగా వెళ్లి మరో షాట్ కొట్టింది. అంతే ఆ బాల్ క్రింద పడిపోయింది. 'గుడ్ షాట్! గుడ్ షాట్!' జనం చప్పట్లు చరిచారు

'కృష్ణప్రియ టీమ్ విన్నర్స్' అని చెప్పి ఎంపైర్ స్టూలు దిగేశాడు.

కృష్ణని స్నేహితులూ టీములోని మిగతా అమ్మాయిలూ ఎత్తేశారు సంతోషంలో అందరూ విజయగర్వంలో వుక్కిరివుక్కిరి అవుతూన్నారు ఆ సంతోషంలో అందరూ నన్ను వెనక్కి నెట్టేశారు.

అయిదు నిమిషాల్లోనే కృష్ణ నన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చింది.

''కంగ్రాజులేషన్స్ కృష్ణప్రియా!'' అన్నాను

''థాంక్యూ. మీరు నా ఆట చూడటానికి రావటమేకాక సరైన సమయంలో ధైర్యం నూరిపోసి నిలబెట్టారు. ఇందువల్లనే నేను విజయం సాధించగలిగాను అనుకుంటున్నాను ఈరోజున ఈ మాచ్‌నీ మిమ్మల్నీ జీవితంలో మర్చిపోలేను. ఇది నాలో మధురస్మృతిలా నిలిచిపోతుంది ఎప్పటికీ నిత్యనూతనంగా''.

''నన్ను మునగచెట్టు ఎక్కించేయకుగానీ నీ పార్ట్‌నర్సుని పరిచయం చెయ్యి''

కృష్ణ మిగతా నలుగురమ్మాయిలనీ పరిచయం చేస్తూండగా అందులో ఓ అమ్మాయి నా ముఖంలోకి పరిశీలనగా చూస్తూ—

''మీరు .. మీరు గీతాదేవిగారు కదూ!'' అంది అమాంతం వచ్చి చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకుని.

''అవును నేను మీకెలా తెల్సు?''

''మీరు నాలుగు సంవత్సరాలక్రితం మావూరికి బాల్‌బాడ్మింటన్ టోర్నమెంట్‌కి వచ్చారుకదూ మీరు మీ టీముకి కెప్టెన్‌కదూ. ఫైవ్స్‌లో సెంటర్ ఆడేవారుకదూ. ఆరోజుల్లో మీ గేమ్స్‌కి వచ్చి ప్రతిరోజూ చూసేదాన్ని. కృష్ణప్రియా! ఈవిడ ఇదివరకు బెస్ట్ ప్లేయర్ అద్భుతంగా ఆడేవారు. ఈవిడముందు మనం పనికిరాం'' అంది

''నిజంగానా!'' కృష్ణ నావైపు ఆరాధనా భావంతో చూసింది.

నేను కృష్ణని మొట్టమొదటిసారి అచ్చంగా ఇలానే చూసివుంటాను అనుకున్నాను.

''ఈ విషయం మీరు నాకెందుకు చెప్పలేదు.''

''నాకైనా ఎప్పుడూ చెప్పలేదే.'' అని హరిప్రియా, కృష్ణప్రియా నిష్టూరంగా అంటూన్నారు. చిరునవ్వు నవ్వేశాను

''అవన్నీ పాతరోజుల్లో ఇప్పుడు కాదుగా!'' అంటూ వాచీ చూసుకున్నాను

''అరె! చాలా టైము అయింది మరి వెళ్లివస్తాను.'' అంటూ అందరి దగ్గరా శలవు తీసుకుని స్టేడియం బైటకి వచ్చేసి ఆటో ఎక్కేశాను. కృష్ణ అంతవరకూ నా వెంటనే వచ్చింది.

''బహుమతులు మరో గంటలో యిస్తారు. అవి తీసుకుని వచ్చేస్తాను. మీరూ కాస్త వుండకూడదూ?'' అంది.

''లాభంలేదమ్మా! వెళ్లిపోవాలి. వస్తాను.'' కృష్ణ వెనక్కి ఆగిపోయింది ఆటో బైలుదేరింది వేగంగా పోతోంది. నా మనస్సు మళ్లా గతంలోకి పరుగుతీసింది. టోర్నమెంట్ అయిన తర్వాత మీటింగ్. పెద్దలు వచ్చి పూవులదండలు వేయించుకుని తోచిన విషయాలు చెప్పి ఆటలాడే వాళ్లు యెలా వుండాలో జయాపజయాలని ఎంత తేలిగ్గా తీసుకోవాలో అందంగా చెప్పి గెల్చినవారికి కప్పులు అందిస్తూ ఫొటోగ్రాఫర్లకి పోజిస్తూ వుండగా జనంలోనించి కరతాళధ్వనులు మిన్నుముడుతూవుండగా అమ్మాయిలు కప్పులు తీసుకుని స్టేజీమీదనించి దిగుతూ అనుకుంటారు— జీవితం అంతా యిలా సాగిపోతే యెంత బాగుండు అని. కాని యిది సాధ్యమా!